

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΑ

Οσίου Ιουστίνου Πόποβιτς

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 21 Λ Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Υ 2022

✿ Θαδδαίου ἀποστόλου (α' αἰ.),

✿ Βάσσης μάρτυρος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς (γ' αἰ.).

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΑ

Οσίας Ιουστίνου Πόποβιτς

42. **Ε**ν τη Εκκλησία βιούται συνεχώς ὅλη η ζωὴ του Σωτήρος, ἀπὸ την ἀρχὴν ἕως το τέλος. Ἐκαστος σωζόμενος ζη οπωσδήποτε αὐτήν, διότι εἰς τούτο ακριβῶς ἐγκείται η σωτηρία. Η βίωσις του Χριστοῦ ἀποκορυφούται εἰς την βίωσιν του σωτηριώδους πάθους Του... Διότι η σωτηρία δεν εἶναι ἄλλο ἐμὴ η ἀδιάκοπος ζωὴ ἐν τῷ Σωτήρι, διὰ του Σωτήρος καὶ χάριν του Σωτήρος... Βεβαίως, «η χαρὰ της σωτηρίας» ἀποκορυφούται εἰς την ἀνάστασιν, ἀλλὰ περνά μέσα ἀπὸ την χαρὰν του πάθους.

43. **Τ**ι εἶναι ο ἀπόστολος; Διάκονος της Εκκλησίας. Καὶ η ἀποστολή; Διακονία της Εκκλησίας. Τούτο εἶναι «κατὰ την οἰκονομίαν του Θεοῦ». Τοιαύτη εἶναι η θεανθρωπὴν οἰκονομία της σωτηρίας του κόσμου. Διότι η σωτηρία εἶναι διακονία της Εκκλησίας, το διακονεῖν την Εκκλησίαν. Καὶ η διακονία της Εκκλησίας ἐγκείται εἰς την υπακοὴν εἰς την Εκκλησίαν. Ἐν αὐτῇ περιέχονται ὅλαι αἱ ἅγια καὶ σωτηριώδεις δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν πηγὴν ἀέναον καὶ ἀνεξάντλητον τον Κύριον της σωτηρίας, τον Χριστόν Ἰησοῦν. Διὰ τούτο η Εκκλησία εἶναι η πλέον ἐξαιρετικὴ καὶ ἀνεπανάληπτος οντότης εἰς ὅλους τους κόσμους. Κατὰ ἓνα θεῖον καὶ θαυμαστῶς μυστικὸν τρόπον αὐτὴ εἶναι ο Θεάνθρωπος Χριστός ἐν ὅλῳ τῷ πληρώματι ὅλων των θεανθρωπῶν ιδιωμάτων καὶ τελειοτήτων Του. Διὰ τούτο η Εκκλησία

Κυριακὴ I' του Ματθαίου

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α' Κορ. δ' 9-16)

Ἰδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδει-
ξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ
ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ
φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔν-
δοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ δι-
ψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν
καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοιδορούμενοι εὐ-
λογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακα-
λοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων
περίψημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ'
ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγω-
γοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χρι-
στῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακα-
λῶ οὖν ὑμᾶς, μμηταί μου γίνεσθε.

εἶναι το μυστήριον των μυστηρίων, τα ἅγια των ἁγίων, το ευ-
αγγέλιον των ευαγγελίων: ὅλη μυστήριον, ὅλη αγιότης, ὅλη
ευαγγέλιον (svetajna, svesvetinja, sveblagovest). Η Εκκλησία
αποτελεῖ «το μυστήριον το αποκεκρυμμένον ἀπό
των αἰώνων καὶ ἀπό των γενεῶν», το οποίον «νυ-
νὶ ἐφανερώθη τοις ἁγίοις Αὐτοῦ». Ἦτο αποκεκρυμ-
μένη ὑπό του Θεοῦ λόγω του σκότους των αμαρτιῶν μας καὶ
του θανάτου, καὶ τώρα ἐφανερώθη ὑπό του Χριστοῦ «τοις ἁ-
γίοις Αὐτοῦ». «Τα ἅγια τοις ἁγίοις». Καὶ αὐτό συμβαίνει πά-
ντοτε... Βυθυσμένοι εἰς την αμαρτίαν καὶ τα θανάσιμα πάθη,
οὐκ ἄνθρωποι ὅλων των αἰώνων καὶ των γενεῶν, ἐκρυπτον καὶ
ἀπό τον ἴδιον τον εαυτὸν των εἰς το σκότος του κακοῦ την
μοναδικὴν αγιότητα, το σωτήριον ευαγγέλιον, το μυστήριον:
τον Θεὸν Λόγον. Καὶ ἀφ' ἐτέρου το ἴδιον αὐτό το πανάγιον
μυστήριον ἦτο αποκεκρυμμένον εἰς τους μη ἁγίους. «Νυνὶ δε
ἐφανερώθη» διὰ της σαρκώσεως του Θεοῦ Λόγου, διὰ της

Κυριακὴ I' του Ματθαίου

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἄφησε ἐμὰς τοὺς ἀποστόλους νὰ ἐμφανισθοῦμε τελευταῖοι, σαν καταδικασμένοι εἰς θάνατον, διότι ἐγίναμε θέαμα εἰς τὸν κόσμον, εἰς τοὺς ἀγγέλους καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐμεῖς θεωροῦμεθα μωροὶ χάριν τοῦ Χριστοῦ, σεις φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἐμεῖς ἀδύνατοι, σεις δυνατοί· σεις ἐνδοξοὶ, ἐμεῖς ἄσημοι. Ἔως αὐτὴ τὴν στιγμὴν καὶ πεινάμε καὶ διψάμε, εἴμεθα κακοντυμένοι, δεχόμεθα ραπίσματα, διάγομεν βίον πλανόδιον, κοπιάζομεν ἐργαζόμενοι με τὰ ἴδια μας τὰ χέρια. Ὅταν μας βρίζουν, εὐλογοῦμεν, ὅταν μας διώκουν, δείχνομε ανοχήν· ὅταν μας συκοφαντοῦν, μιλάμε εὐγενικά. Ἐγίναμε σαν σκουπίδια τοῦ κόσμου· κάθαρμα ὅλων ἕως τὴν στιγμὴν αὐτὴν. Δὲν γράφω αὐτὰ διὰ νὰ σας ντροπιάσω, ἀλλὰ διὰ νὰ σας συμβουλεύσω σαν παιδιὰ μου ἀγαπητά. Διότι ἀν καὶ μπορῆ νὰ ἔχετε χιλιάδες παιδαγωγούς ἐν Χριστῷ, δὲν ἔχετε πολλοὺς πατέρας, διότι ἐγὼ σας ἐγέννησα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου. Σας παρακαλῶ λοιπὸν νὰ γίνεσθε μιμηταὶ μου. (Απ. Δ.)

ζωῆς Του, τοῦ πάθους, τοῦ θανάτου, τῆς ἀναστάσεως, τῆς ἀναλήψεως, τῆς καθόδου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, – ἐφανερῶθῃ ὡς Ἐκκλησία καὶ παρέμεινεν εἰς τὸν κόσμον ὡς Ἐκκλησία. Καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ θεῖος σκοπὸς καὶ τὸ νόημα ὅλων τῶν κόσμων, ὅλων τῶν ὄντων, καὶ προπαντὸς τῶν ἀνθρώπων. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ ἱερόν τοῦ Θεοῦ, τὸ ουράνιον ἁγιαστήριον, τὰ θεῖα «Ἅγια τῶν Ἁγίων», τὰ ὁποῖα, ἁγιάζοντα, σώζουν ἀπὸ κάθε τι τὸ μὴ ἅγιον: ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, τὸ κακόν καὶ τὸν διάβολον. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ θεῖον κατοικητήριον τῆς Παναγίας Τριάδος – «τὸ σῶμα τῆς Τριάδος» –, εἰς τὸ ὁποῖον ζοῦν τὰ πάντα ἐκ τοῦ Πατρὸς δι' Υἱοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι.

44. Ὁ ἅγιος Ἀπόστολος ἀγωνίζεται με ὅλην τὴν ὑπαρξίν του, καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ Χριστοῦ «ενεργεῖ ἐν αὐτῷ ἐν δυνάμει». Εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀνήκει τὸ νὰ ἀγωνίζεται, εἰς δε τὸν Χριστὸν τὸ νὰ δίδῃ τὰς δυνάμεις («ενεργ-
Κυριακὴ Γ' τοῦ Ματθαίου

γείας»). Μόνον κατ' αυτόν τον τρόπον επιτελείται το έργον της ευαγγελικής, της θεανθρωπίνης τελειοποιήσεως του ανθρώπου. Το έργον τούτο γίνεται πάντοτε κατά μίαν θεανθρωπίνην συμμετρίαν, διά να μη συμβή το ένα από τα δύο: να μη γίνη ο άνθρωπος ρομπότ, ή ο Θεός – περιττός. Πράγματι, ο άνθρωπος θα εγίνετο ένα αυτόματον, εάν αι δυνάμεις της χάριτος του Χριστού απειργάζοντο την τελειοποίησιν και σωτηρίαν του άνευ της συμμετοχής της ιδικής του θελήσεως και άνευ του αγώνος· ο δε Θεός θα ήτο περιττός, εάν ο άνθρωπος επεδίωκε την τελειότητα και την σωτηρίαν του μόνον με τους ιδικούς του κόπους, άνευ συμμετοχής των της χάριτος του Χριστού δυνάμεων. Αλλ' επειδή η τελειοποίησις και η σωτηρία είναι έργον θεανθρώπινον, διά τούτο χρειάζονται και τα δύο, δηλαδή η θεανθρωπίνη ισορροπία εν τη θεανθρωπίνη συνεργασία. Αυτό το θεανθρώπινον κατόρθωμα της τελειοποιήσεως του ανθρώπου είναι ένας συνεχής αγών κατά της αμαρτίας, κατά των πειρασμών και των παθών, κατά των ακαθάρτων πνευμάτων. Εις τον αγώνα αυτόν ο χριστιανός πάντοτε νικά, εάν αγωνίζεται χρησιμοποιών τας δυνάμεις τας παρεχομένας υπό του Χριστού. Και αγωνίζεται εισφέρων ο ίδιος όλην την ψυχήν του και όλην τη θέλησίν του. Αυτός δίδει τον εαυτόν του ως αγωνιστήν, τα δε όπλα λαμβάνει από τον Χριστόν. Εις τον αγώνα αυτόν κοπιάζει και βασανίζεται η ψυχή του, η συνείδησίς του, το σώμα του, η θέλησίς του, και αναλόγως του κόπου λαμβάνει την ενέργειαν από τον Κύριον την «ενεργουμένην εν αυτώ εν δυνάμει».

(ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ, σελ. 188-191, δ' έκδ., ΑΣΤΗΡ)

🔔 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τρίτη 23 Αυγούστου, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

Σάββατο 27 Αυγούστου, Αγ. Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040,

e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακή I' του Ματθαίου